

[Føged.]

Lovforslaget er kommet på så sent et tidspunkt, at selv om vi i udvalget har fået forelagt et udførligt materiale, har der ikke været mulighed for nævneværdige drøftelser desangående.

Hvad den foreslåede ændring af § 6, 1. punktum, angår, viser det sig, at den ene million kroner, der er afsat til stipendiater, udstillinger og deslige, ikke er blevet udnyttet, og at finansministeren end ikke har ønsket at udnytte disse penge, idet beløbet er blevet nedsat af finansministeriet fra 1 mill. kr. til 800 000 kr. Det må være udtryk for, at også finansministeren mener, at beløbet sådan set er i overkanten, og vi finder derfor, at en bevilling på 500 000 kr., der giver nogen besparelse, må være rimelig.

Ved lovforslagets første behandling sagde jeg til den højtærede handelsminister, at vi fandt sammenkoblingen i denne lov af ydelse af eksportkreditgarantier med udlån til industri og håndværksvirksomheder urigtig, hvorfor vi foreslog, at loven blev delt i 2 dele, så at der blev et afsnit, der handlede om eksportgarantierne, og et andet afsnit om lånevirkigheden. Denne todeling fastholder vi i vort ændringsforslag, idet vi har konstateret, at man heller ikke her har udnyttet de beløb, der har været til rådighed til udlån. Som man ved, har der ifølge loven været 10 mill. kr. til rådighed for udlån til industri. Disse 10 millioner er hverken blevet udnyttet i 1957-58 eller i 1958-59. Det er endda sådan for 1958-59, at man af de 10 millioner kun har anvendt 6½ mill. kr. For håndværksvirksomhederne er der 5 mill. kr. til rådighed, hvoraf der kun er disponeret over knap 3 mill. kr. Vi mener, at de tilstande, der råder på lånemarkedet i øjeblikket, må have til følge, at privat finansiering i stadig stigende grad bør gøre sig gældende og statsfinansiering efterhånden bortfalde. Vi foreslår derfor i vort ændringsforslag, at denne del af loven helt går ud.

Weikop: Når man ser tilbage til lovforslagets første behandling, kan der jo ikke være nogen tvivl om, at vi for vort vedkommende meget gerne vil støtte eksporten, hvor det er fornuftigt og rimeligt, også, som i dette tilfælde, med statsgarantier. Det ændringsforslag, vi har stillet sammen

med venstre, viser det jo også, idet vi dér foreslår en forhøjelse af statsgarantien med 100 mill. kr. til 600 mill. kr.

Jeg er helt enig med venstres ordfører i — det har vi jo i det hele taget været enige om i udvalget — at dette beløb må være tilstrækkeligt, også når henses til de oplysninger, vi har fået. Det fremgår heraf, at de effektive garantier i løbet af de fire år fra 1954 til 1958 har svinget fra 144 mill. kr. til 202 mill. kr.; i 1958-59 var der en stigning i de effektive garantier, uden at man dog nåede højere op end til ca. 280 mill. kr. Nu ved jeg meget vel, at der efter de oplysninger, vi har fået, har været givet tilsagn på 480 mill. kr., men erfaringerne gennem de sidste fem år har vist, at de effektive garantier har ligget i hvert fald mindst 200 mill. kr. lavere end tilsagnet om garantier. I den anledning vil jeg gerne sige, at hvis der har været lagt større vægt på selve garantitilsagnene end på de effektive garantiers beløb, så kunne efter min opfattelse den højtærede handelsminister på et langt tidligere tidspunkt have fremsat et lovforslag i stedet for at komme med det så sent som her i maj måned; den sene fremsættelse bevirker jo, at vi må behandle sagen i et efter min mening alt for hurtigt tempo.

Det er derfor efter vor opfattelse helt og fuldt forsvarligt at nøjes med at forhøje garantisummen til 600 mill. kr. Jeg tror ikke på, at der vil blive anvendt større beløb; i hvert fald kan der ikke blive anvendt større beløb i perioden indtil oktober-november måned, hvor vi efter den højtærede handelsministers udtalelser regner med at skulle se på loven igen i det høje ting.

Nogen særlig grundig undersøgelse af, hvilket behov der er for statsgarantier i den kommende tid, er der ikke sket. Vi har vel fået at vide, at man regner med en udvidet eksport, der kræver garantier, men jeg synes nærmest, den højtærede handelsministers udtalelser om dette punkt var lidt løse, måske lidt overfladiske. Ved lovforslagets første behandling efterlyste jeg både regeringens og handelsministerens opfattelse af, om de nuværende økonomiske forhold — jeg tænkte på låneforhold, kreditforhold i det hele taget — ikke var af en helt anden karakter, end de var, da vi havde denne